

JEZUICKI (1) *ai*

G sg f jezuioki(e)j.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „jezuita”; tu przen:

Wyrażenie: peryfr. »żak szkoły jezuickiej« = człowiek twardy, bezwzględny: [wołoski wojewoda] by [ubodzy] nie pozdycháli Od głodu, kazał wżyfłkich, [...] Ná łtaw zągnąć, y wkoło lód o nich obrąbác, Ze rázem do iednego wżyfłcy potonęli. (-) Znać żaká szkóły Iezuickiey CiekPotr 24.

KCh